

**UCHWAŁA Nr .../LXII/2023
RADY POWIATU W RADOMIU
z dnia 28 grudnia 2023 r.**

w sprawie skargi na działania Powiatowego Urzędu Pracy w Radomiu.

Na podstawie art. 12 pkt 11, art. 16a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 1526 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 4 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeksu postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2023r., poz. 775 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Pana [REDAKTURA] na działania Powiatowego Urzędu Pracy w Radomiu i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Rada Powiatu w Radomiu uchwala, co następuje

§ 1.

Powyższa skarga jest niezasadna z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały i podlega odmownemu załatwieniu.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu, zobowiązując go do przygotowania odpowiedzi i do przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wnioskodawca:

Komisja Skarg, Wniosków
i Petycji

UZASADNIENIE

Dnia 22 listopada 2023 roku do Przewodniczącego Rady Powiatu w Radomiu wpłynęła skarga pana [REDAKTOWANO] na działania Powiatowego Urzędu Pracy w Radomiu.

Skarżący zarzuca, że pracownik Powiatowego Urzędu Pracy w Radomiu uniemożliwił mu czynności przewidziane w art. 95 KC. Pan [REDAKTOWANO] stwierdził, że stawiał się w urzędzie pracy wraz z córką, która jako osoba bezrobotna chciała złożyć wniosek o bon na zasiedlenie. Po wejściu do właściwego pokoju pracownik PUP wyprosił go stwierdzając, że córka jest osobą pełnoletnią. Próbował wyjaśnić, że jest pełnomocnikiem córki, a córka ten fakt potwierdziła. Niestety urzędnik „wyrzucił go za drzwi” dopuszczając się, według skarżącego, wykroczenia ujętego w art. 286 § 3 KK. Pan [REDAKTOWANO] podkreśla, że pełnomocnictwo złożone ustnie, przy obecności stron, ma charakter wiążący. Skarżący twierdzi, że takie działania nastawione były na nie przyznanie bonu na zasiedlenie jego córce. Zarzuca również, że uniemożliwiono mu złożenie skargi na pracownika urzędu do dyrekcji PUP w Radomiu.

Zgodnie z art. 229 pkt. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeksu Postępowania Administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2023r., poz. 775 z późn. zm.) skargi rozpatruje Rada Powiatu. Zgodnie z art.16a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1526 z późn. zm.), rozpatrzenie skargi należy do kompetencji Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Posiedzenie Komisji, podczas którego powyższa skarga była rozpatrywana odbyło się 30 listopada 2023 roku. Na posiedzeniu członkowie Komisji wysłuchali wyjaśnień dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Radomiu pana Sebastiana Murawskiego, zapoznali się również z pisemnymi wyjaśnieniami dotyczącymi zarzutów podniesiony w skardze.

Zgodnie z art.227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeksu Postępowania Administracyjnego przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

W toku postępowania skargowego Komisja stwierdziła, że :

1) Dnia 10 listopada 2023 r. bezrobotna, Pani [REDAKTOWANO] zgłosiła się do urzędu pracy do doradcy zawodowego. Towarzyszył jej ojciec. Ponieważ zgodnie z przepisem art. 38 ust.2 ppkt 6) ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001 z późniejszymi zmianami) „**Poradnictwo zawodowe jest realizowane zgodnie z zasadami poufności i ochrony danych**”, ojciec został poproszony o opuszczenie pokoju i poczekanie na zewnątrz. Na tę prośbę skarżący zmienił ton i stał się słownie agresywny. Nie był on stroną w sprawie, co dodatkowo uzasadnia prośbę urzędniczkę. Z wyjaśnień wynika, że, Pani [REDAKTOWANO] nie wyraziła ani wprost ani w sposób pośredni woli, by jej ojciec pozostał w pokoju. Tym bardziej, nie udzieliła mu ani pisemnego ani ustnego pełnomocnictwa.

2) Podczas gdy doradca zawodowy udzielał usługi doradczej Pani [REDAKTOWANO] jej ojciec postanowił złożyć skargę. Przyszedł do sekretariatu i w niegrzeczny oraz agresywny sposób zażądał spotkania z dyrektorem urzędu. Ponieważ w tym dniu dyrektor wraz z zastępcą panią Joanną Trafisz przebywał na Konwencie Dyrektorów PUP Województwa Mazowieckiego, a drugi zastępca pan Piotr Krakowiak uczestniczył w tym czasie w spotkaniu w Starostwie, sekretarka wyjaśniła, że w tym dniu rozmowa z dyrektorem jest niemożliwa i zaproponowała rozmowę z kierownikiem działu kontroli lub spotkanie z dyrektorem PUP w innym terminie. Ostatecznie Pan [REDAKTOWANO] został umówiony na spotkanie z dyrektorem na dzień

14 listopada na godz. 13.00. Przed spotkaniem skarżący został poproszony telefonicznie o spisanie swojej skargi i zabranie jej ze sobą na rozmowę. W dniu 13 listopada Pan [REDAKTED] odwołał spotkanie stwierdzając, że „skargę złożę wyżej”.

3) 15 listopada pani [REDAKTED] złożyła do urzędu wnioski w sprawie przyznania bonu na zasiedlenie. Pismem z dnia 22 listopada została poinformowana o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku i przyznaniu bonu na zasiedlenie w kwocie 10 000 zł. Telefonicznie została również poinformowana o terminie podpisania umowy w przedmiocie przyznania bonu na zasiedlenie, który został wyznaczony na dzień 01.12.2023 r.

Komisja uznała, że zarzut skarżącego, że działanie doradcy zawodowego „to celowe działanie nastawione na nieprzyznanie bonu na zasiedlenie córce” jest więc zwykłym domniemaniem (wyobrażeniem) i nie ma nic wspólnego z rzeczywistością. Podobnie argument brzmiący: „próbowałem złożyć skargę do dyrekcji PUP, jednak byłem odsyłany od pokoju do pokoju i skargi nie przyjęto”, również jest nieuzasadniony. Owszem, w chwili, kiedy pan [REDAKTED] chciał złożyć skargę było to niemożliwe (nieobecność dyrekcji w budynku), ale zainteresowany został umówiony na spotkanie w innym terminie, z czego sam zrezygnował.

Ponadto Komisja uznała, że art. 95 kodeksu cywilnego oraz art. 286 kodeksu karnego które rzekomo wypełnia prośba doradcy zawodowego o opuszczenie pokoju przez Pana [REDAKTED] nie mają żadnego zastosowania, do zaistniałej sytuacji, a skarga na nich oparta jest bezzasadna.

Komisja stwierdziła, że zachowanie doradcy zawodowego było profesjonalne i zgodne ze standardami, a przede wszystkim z przytoczonymi wyżej przepisami art. 38 ust.2 ppkt 6) ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zainteresowana, Pani [REDAKTED] jest osobą pełnoletnią (ma 25 lat), posiada wykształcenie wyższe, nie jest ubezwłasnowolniona, na spotkanie z doradcą zawodowym stawiała się osobiście, nie wyrażała potrzeby, by ojciec jej towarzyszył. Ponadto doskonale poradziła sobie zarówno na rozmowie z doradcą jak i ze wszelkimi formalnościami związanymi z uzyskaniem wsparcia (bonu na zasiedlenie), co świadczy o jej samodzielności i zaradności.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Komisja Skarg Wniosków i Petycji w głosowaniu jawnym, przy 7 głosach za, 0 przeciwnych, 0 wstrzymujących uznała skargę pana [REDAKTED] na działania Powiatowego Urzędu Pracy w Radomiu za niezasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 Kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.